

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főter 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft. Fél-évre 2 ft. Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt ártéjűk szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizető és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
---	---	---

Mi kellene még nekünk?

Hát erre a kérdésre röviden csak azt felelhetjük, hogy sok minden. De az a kérdés, hogy azt a sok mindent, ha egyszer létesítenénk, vajjon elbirná a zschünk, akkor: midőn nélkül is annyira megvagyunk róva minden rendű és rangú pótdóval, hogy csak úgy nyögünk bele. Mert utóvégre is, meg kell gondolnunk azt, hogy ha valamit létesítünk a mi pénzbe kerül azt másképp fedezni nem bírjuk, ha csak ki nem vetjük a községi pótdóba.

Ebben a tekintetben, Kecskemét vagy Félégyháza sokkal előnyösebb helyzetben vannak. Kecskemétnek van annyi fekvő vagyona, hogy az adminisztrációs költségeket tökéletesen fedezni képes annélkül, hogy az adófizető polgárokat egy fillérrel is terhelné. Sőt, Félégyházának is vannak fekvőségei, melyből jövedelmet huz.

Másként áll a dolog nállunk, a hol elődök mit sem törődtek velünk, el pocsekolták a község vagyont és pénzt, mátol holnapig gondolkozva. Az a hitvány homok, a mely ma tényleg a város vagyont képezi, úgy szólván annyi jövedelmet sem hoz,

mint a mennyi a rajta létesített épületek fentartásához szükséges.

De, akár hogyan áll a dolog, de azért a kultura elől el nem zárkozhatunk. Nekünk is haladnunk kell a korrall, ha csak azt nem akarjuk, hogy ujjal mutogassanak ránk, visszamaradottságunk miatt. Ugy is elég baj, hogy sok oly dolgot nem valósíthatunk meg, a melynek a megvalósítása a XIX ik század végén elkerülhetetlen lenne. Így azután akár hányszor pirulnunk kell, midőn maradásunkért kigunyolnak, sőt le néznek.

Azt azonban, senki sem tagadhatja el, hogy daczára súlyos anyagi viszonyainknak, a legutóbbi évtized alatt sok oly dolgot létesítettünk, a mit elődeink elmulasztottak, melyre nem csak kulturális czélből: hanem a község elkerülhetetlen érdekéből is, már rég szükség lett volna.

Igy: a vasut és a gőzhajó állomástól bevezető műut; előbb pedig a téglajárdák létesítése; a hajóhid felállítása; az ártezi kutak furatása; ezek ma már át vannak adva a forgalomnak, s daczára annak, hogy ezen dolgok létesítése miatt, egyes demagógok által nem egy ízben meghurczoltattunk: ma már mindenki elis-

meri, hogy ezekre okvetlenül szükség volt.

Hiszen, emlékeznek még t. olvasóink, hogy a Hockpárt, ezen dolgok létesítése miatt vergődött többségre. Szemünkre vetették, hogy műutra, járdákra és ártezi kutakra fecsereljük a község vagyont. Ma pedig, már belátja a legkorlátoltabb gondolkozású polgár is, hogy ezeknek a dolgoknak a létesítésére elkerülhetetlenül szükség volt.

Igy vagyunk ez időszerint a hajóhiddal. Ennek is nagyon sok ellensége van; de megvagyunk győződve, hogy annak a hasznát ép úgy befogják látni, mint a műutét, vagy az ártezi kutakét. Mert akár ki mit mond, kénytelen mégis elősmerni, hogy különösen ma, midőn a „nagyret“ nem rét, hanem kitünő termőföld, sokkal gyorsabb és előnyösebb a közlekedés hajóhídon, mint az előtt kompon.

Mindezek daczára, még sajnálatos kell beismernünk, hogy sok oly dolgot nem létesíthettünk, miket nem csak a haladás, hanem a szükség is követelne. De ezen mulasztásokért a felelősség, sem a községi előljárástól, sem a képviselőtestületet nem terheli. Mert utóvégre, bármennyire óhajtuk városunk előhaladását, de

TÁRCZA.

Imriske és Aranka a törpék országában.

Nagy lett erre az öröm a törpék között, éljeneztek a két gyereket úgy, hogy már jobban nem lehetett. Majd a törpekirály parancsára, kerültek-fordultak, akkora utat nyitottak a földbe, hogy azon a törpe király vezetése mellett kényelmesen beszélhettek a törpék „Világosság“ nevű országába.

Mert, ne higyjétek ám, gyerekek, hogy a törpék földalatti országában sötét lett volna; nem biz a! olyan világosság volt ott, akkurát nálunk, ha legforróbban süt a nap. Az utmentén mindenütt kis lámpa póznak állanak; a melyeken úgy világítanak a Szent-János bogarak, hogy Arankának el kellett takarnia a szemét, nehogy megvakuljon a nagy fényeségtől s csak úgy apránként szoktatta magát hozzá.

Mikor beértek a törpekirály fő és székvárosába, csak úgy özönlött elő a sok törpe ember. Előbbök jött a királyné is; Aranka fölvette a kezébe s úgy csókolgatta. No, hogy aztán hamar megbarátkoztak, mondanom sem

kell. A törpekirály vendégei tiszteletére a gyémánt erdőbe nagy vendégséget adott, a hová is hivatalos volt minden alattvalója. A sok pohár köszöntésnek vége hossza nem volt. Majd megszólalt a zene és tánczra ke-rekedtek. Aranka tapsolt örömeiben, mikor ezt a sok icziny-picziny embereket tánczolni látta.

A dárídó után pihenésre tértek. Imriskéjük a királyi palota kertjében háltak.

Alig ébredt föl Imriske, már ágya mellett volt a törpekirály, hogy „jó reggelt“ kívánjon neki. Imriskének föltűnt, hogy a törpekirály nagyon szomorú; megkérdezte az okát.

— Főlséges király, ha meg nem sértelek, mért vagy olyan szomorú?

— Hogy ne volnék szomorú — felelé a király — mikor a „Sötétség“ ország királyától most kaptam levelet, a melyben azzal fenyeget, hogyha meg nem küldöm neki az ötszáz katonát, elpusztítja az országomat, hogy kő kövön nem marad.

— Sohse félj király uram, míg engem látsz; — verte meg a mellit Imriske, — üzend meg a „Sötétség“ királyának, hogy rögtön ő küldjön neked ezer katonát, mert, ha nem küld, ő lássa a többit. Most pedig össze-

kell szedni a sereget, mert én vezetem a háboruba.

Mikor Aranka megtudta, hogy milyen fába vágta fejszjét Imriske, elkezdett sirni, hogy micséz ő vele, ha a háboruban Imriske megtalálna halni s ha haza kerül mit szólnak majd a szülei?

Csak nagynehezen birta Imriske megvigasztalni, hogy ne félse őtet, nem lesz semmi baja, mert az ellenség, ha őtet megtalálja, annyi felé fut, ahányan lesznek. Megosztán, ez is segít valamit, mutatta Imriske a tarisznyájából kivett papiroskapszlis pisztolyát.

Végre is azzal nyugtatta meg Arankát, hogy elfog az ellenségből egy tarisznyará való törpecsapatot s azt elviszik haza. Milyen jó lesz majd azokkal otthon csincsiringet, meg irompirom dinnét játszani!

Nemsokára megjött a „Sötétség“ király üzenete: saját maga. Roppant sereg kelt utána, hogy azzal földulja „Világosság“ országát. Haragudott szörnyen, hogy a király nem küldött neki ötszáz katonát, hanem még ő kér ezer embert. A két király közt pedig, a történeti igazság kedvéért fölemlitem, úgy állt a dolog, hogy valamikor egymással háboruba keveredtenek s a „Világosság“ feje-

minden esetre meg kell fontolnunk azt a körülményt, hogy mit és mennyit bír el az adófizető polgárság. Minnek következtében, csak oly dolgokat létesíthetünk, melyek kifizeték magokat, melyek létesítése a lakosság megterhelhetése nélkül eszközölhető.

Mi, nem egy évben: hanem már többször rámutattunk arra, hogy egy téglagyár építése elkerülhetetlenül szükséges. Utóvégre is, türehetetlen állapot az, hogy ha valaki építkezni akar, Szentesről kell beszereznie az építkezéshez szükséges téglát és esztrépatanyagot. Holott nálunk is van a község tulajdonában, oly föld, mely a téglát égetéshez alkalmas agyagot szolgáltat.

Hiszen több ízben rámutattunk már, hogy valahányszor a község tágláégető kemenczét állított, ott létesítette, a hol a föld annyira telve van égvényes ásványokkal, hogy az ott nyert agyag, a leghítványabb agyagot szolgáltatja; mely nem csak a járda építéshez alkalmas, hanem még az épületekhez is használható.

Utóvégre megboesájthatatlan mulasztás az, hogy akkor, midőn olyan földünk is van, mely a tégláégetéshez kitűnő minőségű agyagot adna, a tégláégető kemenczét oda állítják fel, ahol alkalmas agyagot nem nyerhetnek. Ha pedig alkalmas agyaggal akarnak dolgozni, hát 2-3000 méterről pénzért szerezhetnék csak be.

Ezekből következik, hogy egy modern tégláégető kemencze felállítása, az adófizető közönség megterhelhetése nélkül is lehetséges. Akár a t. előjáróság házilag kezelné, akár előnyös feltételek mellett ha zombérbe adná, a lakosságnak csak óriási előnyére válnék.

Égető szükség lenne még egy közfürdő létesítésére is, mely ma már elkerülhetetlen. Mondanunk sem kell, hogy ez szintén meghozná a befek-

tetett tőkének kamatját, tehát a teher az adófizetők nyakába semmi esetre sem szakadhatna.

Legutóljára hagytuk, a közvilágítás létesítését. Valóban botrányos dolog az, hogy egy 21000 lelket számláló városban, különösen ősszel és télen, már 6 órakor este, minden közlekedést be kell szüntetni. Az utcákon korom sötétség uralkodik; a járókelők egymásba ütköznek; kocsik és szekerek összeakadnak vagy feldőlnek. Azonfelül a sötétség miatt, az élet és vagyonbiztonság is rossz lábon áll; mert hiszen a rendőrség sines maeska szemekkel megáldva, hogy este vagy éjjel ellenőrizhesse a loptást, vagy a betöréseket.

Hiszen csak az a szerencse, hogy holmi nemzetközi betörő banda, még nem vetette ki halóját községünk lakosságára, mert ha ez megtörténne, hát a legnagyobb biztonságba végezhetnék munkájukat az éjjeli korom sötétségben, a nélkül, hogy rajta vesztenének. Mert hiszen, akár milyen lelkiismeretes ponosággal teljesíti is a rendőrség kötelességét, de ilyen körülmények között meg a párisi, vagy a londoni rendőrség sem tehetne semmit.

Valósággal botrányos könnyelműség az, hogy meg a vasutól bevezető műút sines, egy szál lámpával sem kivilágítva. Így a vasutól bejövöt nem csak a gyalogjárókat fosztogathatják ki: hanem még a postát is kirabolhatják, a nélkül, hogy valaki az ilyen rossz szándéku egyéneknek útját állhatná.

Ezt a körülményt, még papírra tenni is szégyelljük. Mert, ha erről másutt tudomással bírnának, hát nem csak hogy kigúnyolnának bennünket: hanem minden idegen ember el is kerülné városunkat. De amennyiben a nyilvánosság emberei vagyunk, ezt a körülményt írói kötelességünknek tartottuk felhozni, csak azért, hogy

ha e tekintetben községünk t. előjárósága intézkedni óhajtana azokat, akik álláspontot foglalnának el az ilyen intézkedésekkel szemben, átadhassuk a közmegvetésnek.

Tudomással bírnak ugyanis arról, hogy Eszes Mátyás ur hajlandó lenne, az egész város kivilágítását előnyös feltételek mellett magáéa vállalni. Még pedig villany világitást alkalmazna oly módon, hogy a köztereket izzólámpával látná el; a város utcáinak többi részére pedig, közönséges villanylámpákat alkalmazna. De csak az esetben, ha a község évenként 4000. forintot fizetne és a szerződést 30 évre kötne meg.

Hát azt hiszük, hogy ez olyan előnyös ajánlat, melyet érdemes nem csak meggondolni: hanem felletre Eszes Mátyás urral tárgyalásba is boesájtkozni. Mindenesetre elvárjuk érdemes előjáróságunktól, hogy Eszes Mátyás ur ajánlat felett ne terjen egyszerűen napirendre: hanem vele beszélje meg és megbeszélésnek, illetve előzetes megállapodásának eredményét, a községi közgyűlés elé vigye, még pedig haladéktalanul.

Az a kérdés, hogy azt a 4000. forintnyi összeget, miként bírjuk fedezni, anélkül, hogy az adófizető közönséget, túlságosan megne terheljük. Erre nézve, nekünk is van tervünk; de abban bízunk, hogy érdemes előjáróságunk e tekintetben, kész határozati javaslattal fog előállni a községi közgyűlésben. Ez esetben úgy nekünk mint a községi képviselők mindegyikének alkalma lesz hozzá szólni.

Reméljük, de megis vagyunk róla győződve, hogy jelen cikkünknek minden egyes pontját, községünk képviselő testülete is osztja és magáéa teszi. Nem hisszük, hogy a XIX. század végén akadhatna egy olyan sötét elméjű községi képviselő, a ki ebben a tekintetben valóik egyet

delme lett a vesztes. A győző király oly feltétel alatt hagyta meg orozt a királyságban, ha neki évente ötszáz katonát küld ajándékba. Már több esztendőközön át fizette a király ezen adóját s most talán a gondviselés küldte Imriskét, hogy ezen szégyen teljes adófizetés alól a vendégszerető királyt fölmentse.

Nem is voltak készületlenül, hanem teljes fegyverzetben fogadták az ellenséget. Már éppen indulni akartak ellenük, mikor Imriske azt mondotta, hogy: neki is adjanak hát valami fegyver felét a papirkapszis pisztolyhoz, ha mást nem, hát egy botot. Mivel pedig akkora botot, a milyen Imriskének kellett, nem találtak az egész országban, muszáj volt hát ezer törpének följönni a földből és az erdőbe egy jó vastag tölgyfa botot vágni. Azt vitték le nagykinval Imriskének. Ekkor aztán Imriske a sereg élére állt. Megszóaltak a gyűszűmagyságú trombiták, zúgtak a makkhéjból készített dobok s mentek a csatába...

A mint a két sereg farkas szemet nézett, a „Sötétség” ország királyának katonái megsejtemtek, mikor az óriás Imriske vezető megláták. Kezdték hátrálni. A királyuk csak nagy nehezen birta őszetartani őket.

Ekkor Imriske megcsóválta feje fölött a botot és sahogva búgva az ellenség közé esördítette. Akit aztán a bot meg ért, az „Sötétség”-országot nem látta többet. Nagy lett köztük a fejetlenség és soraik megbomlottak rögtön. De Imriske nem várta, hogy összeszedjék magukat, hanem elővette pisztolyát, rátett egy papros kapszlit és — lött. Úsdí! ki merre látott, futott az ellenség, hogy a szél is áfíg ért nyomába. Ilyen puszkázót még nem hallottak ők soha. Fegyverzetük, tábori készletük mind az Imriske katonáié lett. Teljes lett a győzelem.

Nagy lett az öröm, mikor Imriske a győztes sereg élén a királyi városba bevonult. A nép a ruháit esőkolta, a király meg nem győzött eleget halálkodni neki s ígért ezüstöt aranyat, gyémántot Imriskének, amennyi csak kellett.

A győzelem öröme nagy vendégség következett s mikor meg tudták, hogy az ellenséges király is elesett a csatában, tetőpontra hágott a vigság, mert most már a „Világosság” országkirálya a „Sötétség” országnak királya is lett.

Mikor Imriske és Aranka kimulatták a törpék országában magukat, kezdték hazafelé gondolkozni. A törpék megrakták őket ezüsttel, arannyal és gyémántal gazdagon,

hogy vigyék haza a szüleiknek, aztán kikísérték az országból és megmutatták nekik, hogy melyik uton érnek legközelebb haza...

* * *

— Imriske! jó lesz már félkelni, nyolczra jár az óra; ha kikérel iskolából, megver a tanító úr.

Imriske bágyadtan, álmosan bujlik ki az ágyból s az első kérdése az:

— Hol van Aranka?

Aranka már ott várta Imriskét könyvvel a kezében, hogy menjenek iskolába.

— Úgy-e jó volt a törpék közt, Aranka?

Aranka csak nézett nagy' beszédes szemével kis bátyjára s tigadólag rázta a fejét, hogy biz ő nem volt a törpék közt, mert ott aludt a kedves anyukájával s nem is tud más törpékről, mint akikről a z este a Bábí szolgáló mesélt.

Imriske is ezt a mesét álmodta keresztül, de azért míg mindig Tamaskodik, hogy nem jártak-e ők Arankával törpe országban?

(Vége)

nem értene. Ennélfogva ezikkünket melegen ajánljuk t. előjáróságunk és községünk képviselő testületének figyelmébe.

UJDONSÁGOK.

— **Kinevezés.** Félévi üresedés után a csongrádi kir. közjegyzői állás e héten végleg betöltetett. — Ugyanis, az igazságügy miniszter, Dr. Heinrich István kir. közjegyző jelöltet jelen állásra kir. közjegyzővé kinevezte. Öszintén gratulálunk!

— **Az előjáróság figyelmébe.** A sáros időjárás beálltával bizony jól tennék az illetékes faktorok, ha a járdákat az erre alkalmazott közegekkel eltisztíttatnák, mert a hatalmas sártól, mely jelenleg a járdákat borítja, alig lehet járni.

— **Igazgatói kinevezés.** A szegvári elemi iskolák államosítása alkalmából — azok igazgatójává — a Nagymélt. vallás és közoktatásügyi m. kir. Miniszter úr, 80434/97 sz. a. kelt magas rendeletével városunk szülőttét, — Keviczky Ferencz áll. el. iskolai tanító urat — mint a kinek Szegvár község tanügyi adminisztratív ügyeiben eddig is élénk része volt — nevezte ki. A megérdemlett kitüntetéshez szívünkkel gratulálunk.

— **Hegyi Antal elmozdítva.** Miat a futó tűz terjedt el a hír a f. hó 20-án este, hogy Hegyi Antal plébános, primási szentszéki ítélet alapján, állását elmozdították. Eleinte a hír valóságát mindenki kétkedéssel fogadta; sőt voltak olyanok is: akik azt mondták, hogy ez éppen olyan kósza hír, mely annak idejében a fővárosi lapokban megjelent, mely későbbben rectificáltott. Annal nagyobb lett a szenzáció, midőn a hír valónak bizonyult; sőt az is nyilvánvaló lett, hogy Hegyi Antalt, nem csak a plébánosi javadalmától fosztották meg: hanem az összes egyházi funkciók teljesítésétől is, eltiltották. Az ítélet ma már jogerős, úgy anynyira, hogy azt semifele fórumhoz felbezni nem lehet. A kiküldött szentszéki bizottság, az ítéletet, amint Hegyi előtt felolvasta, azonnal fogadatosította, Hegyi állásától: nyomban elmozdította és helyette, adminisztrátorként tiszt. Droppa Károlyt nevezte ki. Ki állását azonnal el is foglalta. Az új plébánosnak kötelességévé tettek, hogy a plébánia adósságát 10 év leforgása alatt rendezze. Mert, mint tudva van, Hegyi Antal a parochia jövedelmét könyvelésben elfecsérelte és így magát, most a parochiát az erőd szélére juttatta. Ez időszerint, ezzel a szomorú ügygyel tovább foglalkozni nem akarunk. Nem pedig azért: mert a szentszéki ítélet indokait nem ismerjük. Csak annyit tudunk, hogy az egyik főokot az elmozdításra az általunk először megszelleztetett svájci misepénzek elszakítása szolgáltatta. Ehhez azonban, még Hegyi Antalnak, több főbenjáró büne is járult, mely a lelkészi állás tisztességével és hivatásával össze nem fért. Az ítélet, melyet a szentszék hozott, szigorú. Sőt ellehet mondani, hogy Hegyi Antalra nézve szigorubb, mint a halálos ítélet. De mi, akik ismerjük Hegyi Antal viselt dolgait; akik tudjuk, hogy ez az ember veszett természetével és rossz akaratával többet ártott vallásunknak, mint egy csomó eretnek. Aki nem csak a hit: hanem társadalmi életet is nállunk a szó-

szoros értelmében megmetelyezte, a ítéletet, minden szigorúsága daczár is, igazságosnak mondhatjuk. Adja a mindenható, hogy ezzel a tragédiával, melyre a feledés függőnyére gördült, be legyen fejezve az ellenségeskedés, mely közéletünket feldulta. Mi, rajta lesünk, hogy egyházunk felkent szolgálói és hívói között a régi egyetértés és szeretet ismét újból és tartósan keljen ki.

— **Az úri hataláság hangversenye iránt,** mely f. hó 29-én lesz a casinó összes termében — programját, mely érdekesség dolgában az összes eddig tartott mulatságokat túlszárnyalja: nagyfokú érdeklődés mutatkozik. A nagyszabású hangverseny programját a következőkben adjuk: Meghívó! A szongrádi casinó termében 1898. évi január hó 29-én megtartandó hangversennyel egybekötött táncmulatságra. Belépti díj: személyenként 1 fnt Belépti jegyek várhatók: Rosenberg Ede és Weisz Márk urak kereskedésében és a casinó helyiségében. Kezdet: esti fél 8 órakor. Program: I. Ezyveleg Verdy: „Traviatájából“ Zongorán 6 kézre előadják: Réti Viola, Szabó Szereana és Zóra Olga kiasszonyok, II. Menyasszony: monológ: Gabányinétől, előadja: Eder Ágnes k. a. III. Czimbalom szóló: Előadja: Rosenberg Mariska k. a. IV. Magándal: Verdy Troubadour-jából, énekl: Zora Feodor ur. Zongorán kíséri: Baghy Zsigmond ur. V. Zongora szóló: Káldy „Kurucz hangok“-jából, Előadja: Baghy Zsigmond ur. VI. Dialóg: Előadják: Réti Viola k. a. és Robacsinszky József ur.

— **Dohánylopás.** Most, hogy a dohánybevéltás folyik, több rendbeli dohánylopást és csempészetet követtek el. Így a helybeli pénzügyőrök a múlt hét folyamán épp akkor esipték el Deák Imrét, midőn nagyobb mennyiségű dhánt lopott el. Átadták a bíróságnak.

— **Csapó János káplánt,** mint egy ismerősünk beszélt — elhelyezik Csongorádról. Hogy e hír megfelel-e a valóságnak, nem tudjuk; s épp ezért e hírt tenntartással hozzuk nyilvánosságra.

— **Katz Sándor okleveles táncitanító f. évi február hóban ismét vissza jön Csongrádra és a „Pannónia szálloda“ helyiségében, egy új táncfolyamot fog nyitni. Ajáljuk a kedvelt táncitanítót a t. közönség figyelmébe.**

— **Szociálista kongresszusról.** Hirt adtunk róla, hogy a szentesi munkás vezeték egy a f. hó 30-án tartandó országos szociálista munkakongresszus előkészítésén fáradoznak és hogy annak céljaira a város túl a kurezni tanácskőzörmé atengedését kérték a polgármestertől, mely kérelmüket a főkapitánynak és gazdasági tanácsnoknak adták ki véleményezést végett. A főkapitány — mint értesülünk, kellően megokolt előterjesztést tett ez ügyben és abban nem véleményezi a közgyűlési természeténél fogva a jelzett célra atengedhetőnek. Így tehát aligha lesz a f. hó 30-án Szentesen országos szociálista munkásgyűlés és elesünk egyelőre — az ily gyűlés tartásának dícsőségétől.

A tojást télen is folytatják a tyukok, ha az angolok módjára úgy teszünk, hogy a tyukól fenekére egy réteg friss

ganajt helyezünk és ezt gyakrabban megujítjuk. A ganaj ugyanis erősen melegít és ez a meleg készíti a főötte, az ülőrudakon levő tyukokat a tojásra. A déli fekvésű és ablakkal ellátott ólakban a tyukok rendszeren korábban szoktak tojni, mint a hidegebb ólakban. Különben, ha azt akarjuk, hogy télen is tojjék a tyuk, hideg időben enyhítés vizet kell neki adni inni, ezenkívül a rendszeres eleségen kívül, egy kevés apróra vagdalt répát, de tegyük elébük, apróra törve, a felhasznált tojások héját is. Nagyon jó, ha olykor egy-egy kis húshulladékot is kapnak pl. összevagdalt lóhúst; mézszárszékbeli vért s máseffélét. Éjjelre pedig támogassuk be az ajtót, ablakot zsuppal vagy szalmakévékkel, hogy az ól ki ne hűljön.

Látogatás Vajdovics Juliánál.

Én. Mit szól a katasztrofához, mely a parochiát, illetve Hegyi Antalt érte?

Vajd. J. Milyen akasztófáról van szó?

Én. Kérem, értsük meg egymást. Nem akasztófáról, hanem katasztrofáról van szó.

Vajd. Hát mi történt?

Én. A svájci barátok pénztárvizsgálatot tartottak.

Vajd. Hát volt a „kis parochián“ vacsora?

Én. A nagy parochián volt a vizsgálat, s így nem lehetetlen, hogy a „kis parochián“ vacsoráztak.

Vajd. Hát tudja, én is kaptam néhány francot, francavét is vettem akkor, s ma nap nálam reggeliztünk.

Én. Szent szüzek, legszüzebbikének legszüzebbje, mit gondol, a páter mit fog művelni?

Vajd. Nyugalomba vonul, s ha még van néhány francja, melyet Bienne-ből, vagy Vinterthurból kapott: kellemesen tölti majd hátralévő napjait.

Én. Mit szól Magdicsné, az öreg Keviczki és a többi Hegyi által megbermált egyén, a távozásához?

Vajd. Sójantanak, mint mi mindnyájan, akik oly kellemesen töltöttük a „kis parochián“ életünket. Hej Istenem! mily drága napok voltak azok. Mennyi francavét ittunk és hogy fénylettek az aranyok.

Én. Az Aldunára nem utaznak többé oly s i m á n, mert a h e g y e s vidék aranybányái kifogytak. Apropos! Mit művelnek a többi szent hölgyek?

Vajd. Ostyát nyelünk, s ha francjaink elfogynak, megyünk Mária Czellbe radnai fityűlöt venni.

Én. S mit érez oh szent hölgy, midőn az ostyát nyeli?

Vajd. Ne kérkezze. Svájcra gondolok, s ha Hegyi jó ember, akkor beprotégál a svájci barátokhoz -- Bienne-be -- szakácsnőnek.

Én. Akkor, szent hölgyem holnap utazom Váczon keresztül Vinterthurba.

Felelős szerkesztő: Eder János.

Kiadó laptulajdonos: Weisz Márk.

MEGHIVÓ.

A „Csongrád és Videki Takarékpénztár
reszvény-társaság”

1898. évi február hó 6-án.
délután 2 órakor.

Csongrádon. saját helyiségében
(Csemegi Antal ur házában) tartandó

évi rendes közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1. Zárszámadosok előterjesztése, igazgató és felügyelő bizottság jelentése, a tisztanyereség felosztása iránti határozat hozatal.
2. Elnök választás.
3. Igazgató választás.
4. Aligazgató választás.
5. Öt igazgatósági tag választás.
6. Horvát Antal féle szülő birói árverésen történt vétele és eladása.
7. Az alapszabályok értelmében előterjesztett indítványok tárgyalása.
8. Jegyzőkönyv hitelesítő küldöttség kinevezése.

A tisztelt részvényes urak az eredeti mérleget a mai naptól fogva a közgyűlés napjáig az intézet helyiségében megtekinthetik.

A közgyűlésen szavazati jogukat csak azon részvényesek gyakorolhatják, kik az alapszabályok 30 §-a értelmében igazolványukat a közgyűlést megelőző 8 nap alatt az intézet pénztári hivatalában átvették.

Csongrád, 1898. január hó 17 én.

Faragó Antal
elnök.

3326/897. tk. szám.

Árverési hirdetem. kivonat.

A csongrádi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a kir. kincstári végrehajthatónak Buzder Lantos Julianna Márkus Jánosné végrehajtást szenvedő elleni 266 frt 41 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a Szegedi kir. törvényszék a csongrádi kir. járásbíróság területén levő Csongrád községben fekvő csongrádi 10410 számú tjkben A + sorsz. alatt felvett Buzder Lantos Julianna Márkus Jánosné nevében álló 3039—3176/125 hrszámú beltelkes házra 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban árveréseni vevő ifj. Márkus János házára és veszályára elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898. évi február hó 18-ik napján delelőtti 9 órakor a csongrádi kir. járásbíróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 100/0-át vagyis 40 frtost készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt

igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon, 1897. évi december hó 22-ik napján.

A csongrádi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Szappanos János,
kir. járásbíró.

20-15

A legjobb háziszerek bizonyult, az emésztés rendezésére, a renes vérkeringésre, az elromlott és hibás vért eltávolítani. A fő-kellék az egész-ég megtartására, ugy-szintén gyors és biztos gyógyítása a gyomor-bajnak, p. o. étvágy hiányáról, savanyú fel-büftögetésnél, felfúvódásnál, hányinger, test es gyomorirajás, gyomorgöres, tüdővész a gyomornak elnyálkálódás vértörlés, hőmorhol-den és női betegségeknél, belbetegségeknél 40 év óta bizonyult legjobbnak.

Minden gyulladás gyógyítására, se-bet, daganatot, biztosan gyógyít Tejmeg-akadás és elkenyenedésnél, a női emlőknél a gyermek elválasztásnál, vérdaganat, po-kolvar, körömlágnat, az ugynevezett fereg a kézen vagy lábujjon; elkenyenedés daga-dás nyakdaganat; zsírkülvésknél, stb. 50 év óta jónak bizonyult.

Dr. Rosa élet Balzsama Prágai házi flastrom

B Fagner gyógyszertárból Pragában 203. IV.

E néken tartja az emésztő képességet, tiszta és egészséges vért esmál és biztos vi-lágelterjeut nép-háziszér

1 Palaezr 50 kr dla. pal. 1 frt pertén 20 krft.

A gyógyulás fájdalom nélkül történik a flastrom hűsítése alatt.

1 Debeza 25—30 kr. pertén 6 krftal több.

Óvás! Mindenki az eredeti präparatumot kérje B. Fagner gyógyszerésznél ké-szültett Pragában, és vigyázzon hogy minden oldalon Dr. Rosa védjegye legyen, az egyik oldalon a gömbölyü, a másik oldalon a háromszög védjegye.

Mindenki aki utánzottat bemutat di aztatik.
Ezer és ezer köszönő levelek a világ minden részéből.

RAKTARAK: Török J. Budapest és A Egger, Budapest főraktár a készítőnél. B. Fagner. Apotheke zum schwarzen Adler in Prag. Ecke der Spornergasse Nr. 203.

Posta küldemények fordulattal.

Helyben Vladar Sandor gyógyszerésznél.

26-2

Elsőrangú hazai gyártmány.

Fontos czím:

**ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR
RÉSZVÉNYTÁRSULAT
BUDAPEST.**

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára

mely a gazdálkodáshoz szükséges

összes
gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakbavágó kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni.

Részletes árjegyzékkel

és szakszerű felvilágosítással díjmentesen szolgálunk. 10-10

Szecsavágók

Morzsolók